

добрыты и славны дѣла на добродѣтельныты мѣжѣ,
а недаропріемлива свидѣтельница на злыты работы на
лошыты; а пакѣ обща благодетельница на всичкыты
человѣцы, защото тя чрѣзь надѣждж за истиннѣ
славѣ подканя добрыты дѣла на славныты мѣжѣ а
чрѣзь укореіне отърыща злыты отъ лошыты работы.
Слѣдователно какѣ не бы ѣ нарѣкълъ нѣкой сѣдалище
на философѣтъжж?

21. Въ опрѣдѣленіето трѣбва да внимавамы прилѣжно
за да опрѣдѣлямы точно свойствата на единъ предмѣтъ, ка-
квото да не може да го опровергае другъ нѣкой съ друго
пѣ-точно или пѣ-право опрѣдѣленіе. Платонъ, когато прѣ-
давалъ Философіѣж на ученициты си, за да опрѣдѣля що е
человѣкъ, рѣкълъ, че *человѣкъ е животно съ два крака и
безъ перушина*. На туй отгорѣ Діогенъ оскубва единъ пе-
тель, отива та го хвърля въ училището, и казва: ето Пла-
тоновѣтъ *человѣкъ*. Подиръ това направили опрѣдѣленіето:
Человѣкъ е словесно животно; което е право и точно.

3

ЕТИМОЛОГИЯ.

22. Отъ Етимологичѣж искарвамы дохваткж, като ис-
тъкувамы начялото и значеніето на единъ думж, или ѣ раз-
ложимъ на съставныты ѣ части, па послѣ направимъ умо-
заключеніето си споредъ цѣльтж си. Искaмы, на примѣръ,
да докажемъ, че Святый Кыриллъ е былъ боголюбивъ. За
да направимъ това ный ще извлѣчемъ силлогизма си на
слѣдующый начинъ: *Философъ е грѣцка дума, сложна
отъ φίλος, пріятель, или любитель, и σοφία, прѣмж-
дрость; и тѣй философъ ще рѣче: любомждръ, или лю-
битель на прѣмждростьтъж; нъ всичкыты историци съ-
гласно говорятъ, че Святый Кыриллъ е былъ философъ,
слѣдователно той е былъ и боголюбивъ, защото да обыча
нѣкой прѣмждростѣта е сжщото да обыча Бога, защото
Богъ е вѣчната и най-крайната прѣмждрость. а)*

а) Когато великый Александръ обсаждалъ града Тиръ, видѣлъ
на сѣнѣ единъ Сатиръ, и като искалъ отъ жърциты да му
го истѣкуватъ, тѣ употребили Етимологіята, като разло-
жили думата σατοροςъ на σα Τύρος, което е равно съ сѣ
Τύρος, твой е Тиръ.